

Posudek vedoucího práce diplomové práce Karolíny Němcové

Předkládaná diplomová práce Karolíny Němcové se věnuje jednomu z dnes celkem populárních témat v oblasti spirituální teologie, kterým je duchovní doprovázení. Autorka se zaměřila na španělskou karmelitku Terezii Avilskou a pokusila se představit, jak tato výrazná postava katolické spirituality formuluje základní motivy spojené s duchovním doprovázením. Diplomantka se zaměřila na studium primárních pramenů, tj. důkladně prostudovala souborné dílo sv. Terezie a neopomenula ani vlastní zkušenost světice s doprovázením.

V první kapitole představuje nezbytný teoretický rámec a současný přístup k otázce duchovního doprovázení. Čerpá přitom z klasických prací jako je W. Barry a W. Connolly, J. Augustyn a neopominula pracovat se studiiemi k tématu v jednom z posledních čísel AUCT. Ty jí měly poskytnout dobrou orientaci v základních problematických bodech celé reflexe o duchovním doprovázení. Práci by pravděpodobně prospělo, kdyby načerpané informace o rozdílu mezi duchovním průvodcem/doprovázejícím/zpovědníkem aplikovala jak v úvodní části celé kapitoly, tak s nimi i více pracovala v dalších částech diplomové práce, tj. např. explicitně vyjádřila, kterou z těchto poloh považuje za nosnou pro interpretaci duchovního doprovázení u sv. Terezie atd. Osobně nesdílím důraz na podtéma „doprovázení žen“, ale zároveň věřím, že autorka má právo být přesvědčena o názorech, které v této části prezentuje a s nimiž se pravděpodobně (implicitně) ztotožnila.

Specifickou podkapitolu by zřejmě potřebovalo téma duchovního doprovázení v životě kontemplativních komunit, ale je mi zcela jasné, že by se tím práce posunula jiným směrem a že by v českém prostředí diplomantka nenašla dostatek studií.

Druhá kapitola stručně představuje život španělské karmelitky a třetí se snaží nejprve znovu poukázat na význam duchovního doprovázení v životě věřícího a posléze přiblížit zkušenost samotné sv. Terezie jako „doprovázené“ osoby.

Jádro práce tvoří čtvrtá kapitola, kde se autorka pokusila na základě analýzy konkrétních míst spisů Terezie z Avily načrtnout několik charakteristických rysů duchovního doprovázení podle této španělské mystičky. Autorka přitom často cituje či parafrázuje výroky světice, což samozřejmě může místy působit neobratně, protože používá obraznost a výrazivo původního barokního textu. Na těchto místech by jistě prospělo více interpretačního přístupu k zmiňovaným textům, ale nejsem si zcela jistá, zda to dosavadní životní zkušenost diplomantky vůbec umožňuje. I ony charakteristické rysy, mezi které diplomantka řadí poslušnost, upřímnost, otázku ohledně volby zpovědníka pro kontemplativní komunitu (zejména možné napětí mezi jeho radami a životním stylem komunity, která se řídí řeholními pravidly a je vedena řádovou představenou) a odtud vyplývající požadavky na postavu doprovázejícího (zkušenost modlitby, uvážlivost, vzdělání) – tomu všemu by jistě prospěla konkrétní zkušenost s řeholním prostředím, což si autorka mohla dovolit právě až po odevzdání práce. Zejména téma poslušnosti nabývá v kontextu zasvěceného života specifické rysy a mohlo by být dále prohloubeno, ale opravdu se domnívám, že to je nad rámec aktuální životní zkušenosti diplomantky.

V aktuální verzi práci zbyly překlepy a stylistické neobratnosti, avšak diplomantka již od původní verze udělala opravdu obrovský posun a přes časovou tíseň se skutečně ze všech sil snažila vylepšit formální stránku práce, jak jí to jen bylo možné. Je mi jasné, že některé formulace zdaleka nejsou ideální, ale nedomnívám se, že je možné dosáhnout řádově lepších výsledků, proto práci **doporučuji k obhajobě** s navrhovaným hodnocením velmi dobře až dobře, podle průběhu obhajoby.

V Praze, 30. 8. 2017

ThLic. Mgr. Denisa Červenková, ThD.